

ELŐSZÓ

„Egy istenarc van eltemetve bennem,
S most ásót, kapát, csákányt ragadok,
Testvéreim, jertek, segítetek,
Egy kapavágást ti is tegyetek,
Mert az az arc igazán én vagyok.”

Reményik Sándor

A fenti idézetben megfogalmazódik ennek a kis gyűjteménynek a célja. Klasszikus költőink Istenről szóló verseit segítségül hívva próbálhatjuk keresni, kérdezni, elmélyíteni a saját kapcsolatunkat Istennel és egymással. A versek olvasásával, átélmélkedésével önmagunkat is jobban megismerhetjük.

A kötetben szereplő költők mind különféleképpen gondolkodnak a hitről és Istenről. Felháborodhatunk, kétségbe eshetünk József Attilával és Ady Endrével, megnyugodhatunk Kosztolányi Dezsővel vagy Reviczky Gyulával, sőt egy-egy költőtől találhatunk verseket a megpróbáltatásokról, ugyanakkor a háláról, magasztalásról is.

A reneszánsz, a barokk és a modern magyar líra egy-egy gyöngyszemével találkozhatunk a kötetben. A legtöbb verset a Könyörgés című fejezetben találjuk, ami kifejezi azt az elemi igényt, ami az emberben támad a mindennapok során. Számos nehéz helyzetben megfogalmazódik bennünk a könyörgés segítségért, oltalomért.

A könyvben az alábbi tematikus rendben találjuk a verseket: istenkeresés, elmélkedések, megpróbáltatás, könyörgés, bűnbánat, feltámadás, hálaadás, magasztalás, karácsony. Olyan érzéseket látunk viszont ezekben a versekben, amik bennünk is rendre felmerülhetnek. Maguk a tematikus csoportok is egy ívet igyekeznek alkotni az istenkereséstől a bűnbánaton át a feltámadásig. A kötet végén megtaláljuk a szerzők névsorát, valamint egy-egy mondatot az adott költőről, íróról. Janus Pannonius, Balassi Bálint, Tóth Árpád, Babits Mihály csak néhány név, akikkel talál-

kozhatunk a kötetben, mely időben a 15. századtól a 20. századig öleli fel a magyar irodalom válogatott istenes verseit.

Ajánljuk a kötetet mindazoknak, akik klasszikus költőink társaságában szívesen gondolkodnak a hitről, Istenről és a hozzájuk való viszonyainkról.